

Guvernørens månedsbrev for november 2017

Hei. Hyggelig at du leser månedsbrevet. Tiden flyr og nå stunder det mot jul igjen. Jeg synes ikke det er lenge siden vi plukket ned julepynten. Det virker som årene blir kortere etter hvert som jeg blir eldre. Det lengste året for min del var nok da jeg skulle bli 18 år og få førerkort. Artig å se barnebarna som er fulle av forventning til den store høytiden. For dem går nok tiden svært sakte.

Fredag 17. november fikk vi den triste meldingen om at Jan Moslet var gått bort etter kort tids sykeleie. Bisettelsen fant sted i Heimdal kirke fredag 24.11 og mange rotaryvenner var til stede. Jeg fikk anledning til å si noen ord om Jan og fikk legge på krans fra distriktet, fra NORFO, Trondhjem Rotary klubb og Huseby/Flatås Rotary klubb. Etter bisettelsen var alle velkommen til minnestund på Kvilhaugen gård i Trondheim. PDG Eiliv Todal Moe har skrevet gode minneord som er lagt ut på hjemmesiden og facebook. Vi savner Jan. For oss guvernører er en god mentor borte. Jan var sosial. Han var alltid midtpunkt med mye folk rundt seg. Alltid en hyggelig kommentar. Våre tanker går til Gerd og nærmeste familie som må leve videre med savnet.

Klubbesøkene går sin gang.. Jeg blir godt mottatt over alt. Det er fantastisk spennende å få innblikk i hva klubbene gjør. Hovedinntrykket er at det gjøres mye godt arbeid og klubbene er veldrevne. En god indikator på dette er om medlemmene møter opp på møtene. I flere klubber sier de at frammøtet har vært svært bra i høst. Guvernøren kommer med et «skrått blikk» på klubbenes virksomhet og jeg prøver etter beste evne å gi noen gode og velmente råd der hvor jeg mener det er nødvendig. Samtidig lærer jeg mye og får med meg mange gode innspill og gode ideer. Jeg husker en lærer sa en gang at «jeg lærer så lenge jeg har elever» og det er det samme for meg. Jeg lærer stadig noe nytt på denne fantastiske reisen.

Mange presidenter er opptatt av å få på plass interessante foredrag og gode bedriftsbesøk, prosjekter med mer. Imidlertid kan det være greit å stanse opp litt for å hente tak i stoff om Rotary og hva som foregår på den internasjonale arena. Enkelte klubber har «presidentens time» som kan brukes til «innvortes bruk». Nå har vi god tilgang til videosnutter på Rotary.org som gir informasjon om hva Rotary gjør. Spill gjerne av disse i forbindelse med møtene.

I forrige månedsbrev satte jeg fokus på medlemsutvikling og flere har respondert positivt. Alle klubbene sier at de har behov for yngre medlemmer. De sier at det er helt nødvendig å få inn medlemmer som har pågangsmot og kraft til å drive klubben framover. Imidlertid er mulighetene høyst forskjellig. Noen har satt fokus på dette arbeidet og lykkes. Andre har krevende forutsetninger og lykkes ikke i samme grad. På landsbygda er det ikke så mange å spørre. I byene sier de at de ikke lenger kjenner de unge og unges nettverk. Vi må derfor ha forskjellige virkemidler. Først av alt er det viktig at alle har et ansvar for å rekruttere nye medlemmer. Jeg er helt sikker på at det finnes en ny generasjon rotarianere der ute, men de må spørres om å være med. Et viktig tema er hva vi har av «tilbud» til de unge. Er våre foredrag «tidsriktige» og aktuelle for yngre personer som skal finne plass til Rotary i sin hverdag? Jeg legger ved et enkelt spørreskjema som vil kunne gi presidenten god innsikt i hvordan Rotaryklubben fungerer i dag og hvilke tiltak som bør gjennomføres.

Jeg tror at etablering av satelittklubber vil kunne være et egnet virkemiddel, særlig i byene. Jeg vil forsøke å få på plass et lite seminar om dette temaet i januar.

På Høstmøtet i NORFO ble regnskapet for 2016/17 gjennomgått. Styreleder Eiliv Todal Moe og hans styre hadde styrt NORFO på en slik måte at det var et overskudd på vel kr. 600.000,-. Høstmøtet besluttet at kr. 300.000 skulle gå til Polio Plus. Dette skulle godskrives den enkelte klubb i henhold til medlemstall. Derfor vil dere se at hver klubb har innbetalt et beløp til Polio Plus-kampanjen.

Avslutningsvis vil jeg ønske dere alle en fin førjulstid. Kjøpepress og store adventskalendere synes å prege hverdagen til mange. Kanskje skal vi tenke over om det er noen vi ikke har besøkt på en stund. Kanskje kan det være greit å stille oss spørsmålet om det er noen der ute som ikke kan dele den overflod vi andre har. Kanskje kan vi gi en hjelpende hånd slik at hverdagen blir litt lettere.

Min oppfordring blir som alltid: «Spøtt i nævan og ta åran fatt»

*Med hilsen
Toralf Pedersen DG 2275*